

Caracterizarea personajului George Demetru Ladima din opera Patul lui Procust scrisa de Camil Petrescu-prima parte

Personaj principal, static, multidimensional; alter ego al autorului.

Modalitati de caracterizare:

“caracterizare directa: portretul facut de narator si de alte personaje; autocaracterizarea;

“caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin comentariul naratorial; prin mediul in care traieste.

Personalitatea poetului, mozaicata, ne este conturata prin tehnica oglindirilor exterioare, subiective. Ladima, alter ego al autorului, este intelectualul de rasa, categoric si intransigent pana la halucinatie, nevoit sa-si duca existenta intr-o lume insalubra de afaceristi ve-rosi si ordinari.

Erou principal al romanului, Ladima e poetul menit sa fie "fatal si greu cenzurat de moarte". Este construit, mai mult decat alte personaje, din iluminarile retrospective provocate de ceilalți naratori, în genere necreditabili, ai romanului, recompunându-se mereu într-o luptă dramatică, acerba, cu un destin implacabil care este soarta dintotdeauna a geniilor. Ladima e albatrosul lui Baudelaire obligat la o existență mocirloasă.

Personalitatea poetului, mozaicata, ne este conturata prin tehnica oglindirilor exterioare, subiective. Personajul "inalt, slab, cu ochii rotunzi și orbitele mari, adancite, ...cu o mustată de sergent-major și carare de frizer cu haina neagră de alpaca, iar camasa alba, și cu gulerul dintotdeauna prea larg", aparea, în recursul interior al lui Fred Vasilescu, "...un om atât de serios, un profesor ca infatisare, care facea oricui, chiar asa demodat, o impresie de reala distincție..." Fiul Lumanăraru lui, de care se diferențiaza social, îl va simți mai tarziu ca pe un frate "frate adevarat, din același altoi de suferință, care era grav ca un profesor universitar, de o politetă de ambasador pensionar, surazand puțin îndepărtat, cu ochii calzi în orbitele prea mari..." În schimb, pentru aproximativ actrita Emilia Rachităru, care vedea în el un posibil rol pe scenă, era "puțin cam haloimas, dar era simpatic". Pentru politicienii Nae Gheorghidiu și Tanase Vasilescu, Ladima însemna omul de manevră, devenit primejdios când "Veacul", gazeta condusă un timp de poet, încearcă să nu mai răspunda manevrelor lor politice. Cibaniu îl consideră un om de o rara inteligentă, pe când Penciulescu îl consideră un dobitoc. Procurorul însarcinat să elucidă cazul morții lui Ladima îl socotește drept unul "din cei mai de seamă poeți ai noștri, de la Eminescu încoace, desi era aproape necunoscut marelui public. Astă a fost însă totdeauna soarta geniilor". Poezia-i astrala provoacă uneia dintre revistele vremii un necrolog zguduit printru simplitate și tragicism: "Unul dintre cei mai mari poeți ai timpului (...) hraniț cu otet, fiere și dezgust de contemporani, a dus tacut teava rece pe inima caldă și stupidă și a domolit-o, sfaramand-o. Noapte buna, poet smintit și cumsecade".

Cazul lui Ladima traduce în primul rand, în mod exemplar, o drama de ordin social. Este, ca și în cazul altor eroi masculini camilpetrescieni, drama spadei care, sub puternica și continuă apasare a oprelistilor societății, nu se indoiește, nu se pleacă, ci se rupe. Ladima este intelectualul de rasa,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

categoric si intransigent pana la halucinatie, nevoit sa-si duca existenta intr-o lume insalubra de afaceristi verosi si ordinari.